

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Tyrannis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Tyrannis, Tyrannus.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Tyrannis, Graeca dictio est, τυραννις, 66, η. Et est dominatus vnus ad proprium commodum secundum Aristot. l. 4. Politico

Tyrannus est, qui, quod sibi conferens est, intendit, Rex vero, quod est vtile subditorum. ex Arist. 1. Ethic.

Tyrannus apud antiquos etiam pro bono principe accipiebatur. Virgil. Partem mihi pacis erit dextram terigisse tyranni. Vnde deinde obtinuit, vt pro eo demum poneretur, qui dominatu crudeli abuteretur. Tyrannus fit tyrannicida, qui tyrannum inter acit.

Tyrannis & tyrannus, Hebr. est vox media, quae pro ratione dominationis & dominantis in bonam vel in malam partem sumi potest. Moschel, Mimschal, Memschalah, Memsheleth, idem est ac Latini Dominium, Dominatio, imperium, potestas; à verbo Maschal, Imperari, dominus est, dominium habuit, & vt plurimum intelligitur de imperio monarchico, aut de Dominatione praepotens hominis. Tribuitur quoque sermone, significatque sententias authenticas & graues dicere, vt sunt ad gra, apothegmata, prouerbia, parabola, quae cum molesta quadam & imperiosa profertur, atque vulgari modo loquendi praepollent. Hinc Graeci euphonia causa mutantes mem. Hebr. in beta, literam eadem instrumenti, dicunt מלך, id est, regno, dominor, βασιλεύς, rex, &c.

BIBLICI LOCI.

Tyranni imago, Prou. 28. n. tyranni Dei voluntate praesunt, Jerem. 27. 8. tyranni arguuntur, Psalm. 14. 4. tyranni merui volunt, Esa. 19. 13. aliquando subditos timent. Marth. 14. 5. tyrannorum furorem fugere licet, Exod. 1. 25. tyrannorum merces, Esa. 33. 1.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius. Sonitus terroris semper in auribus illius: & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur. Non credit, quod reuertitur, possit de tenebris ad lucem, circumspiciens vndique gladium. Cum se mouerit ad querendum panem, nouit, quod paratus sit in manu eius tenebarum dies. Terrebit eum tribulatio, & angustia vallabit eum. Job. 15.

Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum. Aufer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius. Prou. 25.

Leo rugiens, & vrsus eluriens, princeps impius super populum pauperem. Ibid. 28.

In multiplicatione iustorum laetabitur vulgus, cum impij sumptu principatum, gemet populus. Ibid. 29.

Oportet enim illis sine exultatione quidem superuenire interitum exercentibus tyrannidem. Sap. 16.

SENTENTIAE POETICAE.

Claud. Bello Gild.

Infusa terribilis cinis, mortentibus heres,
Vrginibus raptor, thalamis obscenus adulter,
Nulla quies oritur prada cessante libido,
Diuitibusq; dies, & non metuenta maritis,
Quisquis vel locuples, pulchra vel coniuge notus,
Crimine pulsatur falso si criminata desunt,
Accitus conuicta perit, mors nulla refugit
Artificem, varios succos spumalq; requirit
Serpentum virides, & adhuc ignota noueris
Gramina, si quisquam vultu praesentia damnet,
Liberisque gemat, dapibus crudelis in ipsi
Emicat ad nutum strigto mucrone minister,
Fixus quiq; toro iacta formidare libat
Carnifices epulas, merentiq; pocula pallens
Haurit & intencos capiti circumspicit enses:
Spendet Tartareo furi alii mensa paratu,
Cade madens, atrox gladio suspecta veneno,
Vt vno calescit a Venus, tum fauor ardet
Luxurios, mixtis redolent conguentia coronis,
Criminos inter famulos pubemq; canoram
Ornat ut iubet ire nurus, nuperq; peremptis
Arridere Viri, Phalarim, torquentq; flamma
Profuit, & Siculis mugitus ferre iuuenis,
Quam tales audire choros.

Sen. Oed. Act. 3.

Qui sceptrā duro seuus imperio regit,
Timet timentes, metus tu auctorem redit;

Sen. Herc. fur. act. 1.
Qui morte lentio: luere supplicium
Nescit tyrannus esse, ducor a vtroq;
Miserum vita perire, felixm vobis
luen. 10.
Ad generam Cereris sine cade & volu
Descendant reges: & sicca morte tyran
Sen. Herc. fur. act. 1.
Vidi cruentos carcere inclusi Duce,
Et impotenti terga plebeis manna
Scindi Tyranni.

Val. Flaccus.

Nec vulgi cura Tyran
Dum suasit modo i

Claud. 4. Honor.

Qui terret, plus iste timet, fore qd tyran
Conuenit, iuuideant claris, forte tyran

Munit gladiis vixant, sepiq; Senes
Ancipites habeant arces, trepidant, an

Sophocles in Aiacitru

Tyrannus bene colere non facit.

Iulien. Sat. 4.

Sed quid violentius auro tyrann
Cum quo de pluuio aut altibus, auro

Vere locuturi fatum pendebat auro
Quicquid conspicium palcerunt, q

Boet. de philol. consol. 1. 1.

Quid tantum miseri sero tyrann
Mirantur sine viris furentis?

Nec speres aliquid ne extimescat
Es armaveris impotentis tyran

Ac quisquis trepidus paret vel optat
Quod non sit stabilis, fugi, iuris

Abiecit thyrnem loqui, moras
Necit, qua Saleas irabi catenam.

Ex Graeco quodam

Tyrannos dicit πάλαι τῶν δεινῶν
Τὸ μὴ πῶς ποιοῦν τῶν δεινῶν
Vultu tyrannus est quidem latissimus
Inuis dolores sed fouet grauisimus.

PHILOSOPHICAE ET SENTENTIAE.

In vita tyrannorum nulla fides. Cic. lib. de off.
Nulla nobis est societas cum tyrannis, dicitur.
Neque contra naturam est spoliarie eum
honestum est necare: Atq; hoc genus perfidissimum
minum communitate exterminandum.
dam amputantur, si ipsa sanguine & tanguntur
runt, & nocent reliquis partibus corporis: sed
feritas, & immanitas belua à communitate
corporis segreganda est. idem l. 3. Offic.

Tyrannus sibi ipsi conferens interitum, iterum in con-

uitas monarchiae tyrannis. In tyrannide nihil est. Idem.

Ciues custodiunt armis reges, tyrannos autem nullae leges tyrannis securitatem praestant. Graec. lib. 7.

Qui vi obtinere possunt quod volunt, non possunt esse. Tac. l. 1.

Iis qui tyrannicam adepti sunt potentiam, vitale est, nihil amicum quod metuendum. Poris opportunitate amicos aut hostes esse. Tac. l. 6.

In tyrannidis nulla est fides. Dionys. Halic. Tyrannorum cupiditates sunt infinitae, quae metu non cohibentur. Idem. l. 6. 2.

Quis tyrannus eos sibi ducit inimicos, incitantur. Polyb. hist. lib. 8.

Atrocitas ipsorum vitae plicum commode fertur, quod cum eiusdem generis sint, nihil eorum perditio maiorum culpant tyrannos, si huic modo alteri pateat ipsos enim imitari. Idem. l. 4.

Immerito populum culpant tyrannos, si hunc modum habet magistratos, qui plurimum eum, qui quam minime us sequatur. Plat. l. 1.

Quemuis potius quam tyrannum Plat. l. 1. ac sermonem ad iustitiam conuerto, beatissimum iustorum & tyrannorum esse vitam. Dion.

Qui immodice sua in omnibus rebus, quae beneuolentiam veram, neque fecerunt, quantumvis palam ficto studio homines

men ipsa aliqua regula, aliquo freno, aliquo termino gubernatur.

Acceptius praestantiusque tyrannus depulsoribus, nihil est: quorum gratia eo demum auctor erit, si modesti ipsi atque abstinentes sint. Quippe humanae mentes, frustratae boni spei, aperiunt offenduntur, cum mutato rectore flagitioso arummarum vis manet. Aurel. Viti. lib. de Caesariis.

Accidere plerumque solet, ut imperia non diu maneat a iudicibus qui ea rapuerunt: sed auolent cito, quaeque aufugiant, tanquam si paulatim dominos ipsos incipiant agnoscere. Constant. Manass. Annal. pag. 79.

Tyrannus quasi seminarium in se continet crudelitatis, & hominum iniurias scelerisque complectitur. Polyb. l. 2.

Tyrannus etiam tempore pacis capere & summis afficere cruciatibus, optimum simul atque honorificum est. Id eod. lib.

Nullam spem salutis nisi in subditorum diffidio inter se ac mutuo diffidentia habet tyrannus. Plutarch. in Diene.

Nihil timidius est tyranno. Idem, in Arato.

Nullus est qui non videat manifeste ex plebis adulatione omnem tyrannum fieri: & compendiosissimam esse viam ius qui civitatis libertatem opprimere volunt, eam quae per fauorem pessimorum circumducit ad potentiam. Dionys. Halic. lib. 6.

Ut facientes sceleribus promptus, ita assilens quae facit insolens est. Tacit. Annal. l. 15.

Tyrannum longa praedecessorum serie timentum non manus subditorum, sed sua immunitas, sua luxuria ceruicibus publicis depellunt. Idem hist. lib. 1.

Sub tyranno inertia pro sapientia est. Idem, in vita Agric.

Optat mundi generale seruitium: causas praeli non requirit, sed quicquid commiserit, hoc punit esse legitimum. Arbitrium sui brachio metitur, superbia licentiam facit, ius fasque contemnens. Item se exhibet naturae cunctorum. Quoniam necerit hic odium, qui in commune omnium se approbat inimicum. Iorn. in lib. reb. Getic.

Ego felicem non existimo eum qui populi sui facultates diripit, eam ad rem semper sycophantas subornat: & ipse eos accusat, si alii non inuenit: & aurum ex vniuerso terrarum orbe coactum sibi soli recondit: & vrbes spoliatas eo redigit, ut constituta tributa haud facile pendere possint. Suidas, in Leone Macell.

Modico is imperio non contentus erit, qui amplissimum auctoria ac sceleris parari posse confidit. P. Iovius, hist. lib. 13.

Tyranni opus est suis malefaciendo, cum terrore imperium exercere in inuitos, & mutuo odio cum subditis indefinenter certari: contra, Regis proprium est, omnibus benefacendo, cum illiberalitate atque clementia sponte subiectos gubernare, in mutua mutue semper beneuolentia ac charitate vivere cum ciuibus. Polyb. lib. 5.

De occupata tyrannide. DIAL. XV.

Francisci Petrarcha.

GAV.

Inuasi tyrannidem in ciues meos. R. Rependisti dignam vicem stultis amantibus, illi te aequo altius exultent, illo tu iniquo illo seruiti deprestiti. G. Tyrannidem arripui. A. Absulisti libertatem alius, securitatem tibi, requiem vtriusque. G. Tyrannidem conticuit sum. R. Statum cito laboris, euentus ambigui, sed ut plurimum infelicis. Non te ad historias veteres atque externas mittam. Quis Pharaei Alexandri exitus nesciat? Quis Dionysii Syracusi? Quis Agri gentini Phalaridis? Quis Hannonis Poeni? Quis Elearei Phalaecentis? Quis Ephimemis Aristonymi? Quis Calcedoniis Medidis? Quis Hipparchi denique Atheniensis, quem occidit immortalis gloria interfectores fuit, Non ad recentiores atque domesticos. Cassium Melumque, & Manlium Romanos ciues, Catilinam quoque, & Gracchos; & Apuleium, non tyrannos quidem, sed tyrannidem affectantes, inque impiis conatibus deprehensos, ceptoque prohibitos atque oppressos. Non postremo ad illos, qui maiores non meliores, iusti vero imperii, truce[m] texere tyrannidem atque inultam. Carum scilicet ac Nerone[m], Domitianum, & Commodum, ac Bassianum, reliquosque eius ordinis solo nomine principes, quorum mens tyrannica, ac tyrannicus finis fuit, sed ad alios, quos a uorum patrumque memoria, seu etiam quos aetas ac regio praesens videt. Hos ego, ne distantibus te fatigem, circumspicere & contemplari iubeo, videbis, vstitutum & communem tyrannorum exitum, aut gladium, aut venenum, vereque illud a Satyrico dictum dices: Ad generum Ceteris sine cade & vulnere pauci Descendant reges & sicca morte tyranni. G. Tyrannidem in ciues exerceo. R. Praedam atque carnificam auro implendus & sanguine, auri sitiens monedula, tenaxque, nec missura cutem nisi plena cruoris hirudo, sed qua fronte, quoque animo, seu sanguine illum fundis pro quo seruando, si homo esses, sanguis tuus vitro tibi fundendus erat, seu ciuibus tuis aurum rapis, quod diris praedonibus largiaris, spolians, qui tuis pacemque opibus fuissent, ditantque, a quibus omni ingenio extorquendum legis, sic maiorum vel exempla vel monita viluerunt. Sed hoc pessimum habet tyrannorum vita: ut quibus sciendum est, metuant semper, fidantque, quibus fidei nihil est, totumque hoc malum hinc impertus iurogate iniuria faciunt, hinc indignis erogata beneficia, & ambicione

bitio ne turbatus odio rerum, amici ex hostibus, hostes ex ciuibus.
 G. Tyrannus patriæ inæ sum. R. Nunquam id effes, si illam tuam esse patriam meminisset. *Stob. ser. 47.* Et factus animo publicæ matris effigies, nunquam fratres læceres tuos, cum quibus æquam pueritiam atque adoleſcentiam egisset, eodem celo viuis, iisdem aquis, iisdem atq; facris, iisdem festis diebus, iisdem ludis & luctibus, quia nunc mente de illorum tergo potes ludere, atque illis fletibus gaudere, quæ postremo impudens in ea vitæ viuis, in qua vitam tuam omnibus scis iniuſam, mortem cunctis optabilem? ubi esse neminem certus es, qui non male perditum te velit lupum miti de grege secum? *Stob. ser. 47.*
 G. Tyrannidem accipi. R. Si præterito prærens confers, duram te ac miseram fuisse scirenam intelliges, curam agebas & quietam vitam dehinc nisi scelere iungis amittam. Nulla tibi sine metu ac tumultu animi dies, nulla nox ibit, nullus non suspectus cibus, nullus sopor impererit, dum vbique a ceruicibus impendentem videris mucronem, quem amico opes que suas inſeranti non inepte monstralle traditur Dionysius Tyrannus quidem, sed tyrannidis æstimator acutissimus. G. Ferro multi tyrannidem acquisiui. R. Ferro quæſiſſimam, ferro etiam ferro etiam seruaturus, ferro forsitan amissurus. Præclaras plane dititias comparasti, esse omnibus odiosum atque terrificum, quodque hinc sequitur, tibi te perpetuo grauem metu: ut enim periculum nihil sit, quod in quibusdam vrbibus natura ciuium præstat apta seruitio, quando tamen pauor aberit. *Stob. ser. 47.* Quid ille fuit, quod legitimum nomen habet imperii mercator, ac fundator primus audiuit a Labrie Romano equite: Necessè est, inquit, multos timeat, quæ nulli timentur cuiusdæ ratio illi est, quam præſtuit Naſo: Quia queo metuit quisque perire cupit. postquam prius ad Ennio, ubi ait: Quem metuit, oderunt. *Stob. ser. 47.* Quem quisque odit perisse experit: ut tamen & periculum & metus ciuium omnis esset, quod non multo tyrannorum vel iniuria publicis malis audacia, vel nota ciuium pondet ignauia, et non in illis vilis est pudor his præſſe, quibus te hinc & inde dignius præter inuſtam vim rebus omnibus impari. G. Tyrannidem indui. R. Humanitatem ergo & iustitiam exuisti, simul & procellosam iram & cruentam, ac certe dubiam mortem elegisti infelix, de quo sola patria, que te genuit atque aluit, mortem speret. An vero non ille fat miser est, quem miserum voluit omnes? An non ille miserissimus, qui tam miser esse non possit, quin sit dignus esse miserior? G. Habeo sum num inter ciues locum. R. Habes in ciuibus tyrannidem, in arenis domum, in verpibus stratum, in prærupto sedem, in rapinis inopiam, in miseriam in diem.

ΑΡΟΠΘΗΓΜΑΤΑ.

Bias rogatus, quodnam esset ex animalibus perniciosissimum; Bylucitrium, inquit, tyrannus: domesticorum, adulator. *Plutar. de virt.*
 Thales seiscitatus, quid difficile vnquam vidisset? Tyrannum, inquit, senem. *Plut.*
 Democritus, cum apud Dionysium quaereretur, quod æris genus esset optimum? Ex quo, inquit, Atheniensis status fecerunt Harmodius & Aristogiton. Quo ostendere voluit, tyrannos e medio tollendos esse: & his, qui sicissent ex ære status erigendas esse more Atheniensium, *Laert. lib. 9. idem tribuitur Diogeni a Laertio lib. 6. & Anisphanti oratori a Plutarcho.*
 Logenes percontanti, quod pacto Dionysius vteretur amicis? Vt vrbibus, inquit, plenus suspensio, inanes abiciat, significans, a tyranno diuites occidi, pauperes negligi. *Laert. l. 6.*
 Idem dicebat, Carceris mortalibus, quibus res sunt prosperæ, vita iucunda est, mors odiosior: curius infelicibus vita grauis est, mors optabilis, ac horum vtrunque tyrannus est molestissimus. Siquidem vt viuunt infansus, qui mortem vehementer optant, ita mortem perinde metuunt, quasi vitam suauissimam degant.
 Anaximenes interrogatus, quid ad familiaritatem difficile esset? Tyrannus, dixit. *Stob. serm. 47.*
 Anisphanes carnifices tyrannus longe præferebat. Cuius causam interroganti cuidam, respondit: A carnifice quidem homines multi interimuntur, a tyranno autem etiam infantes. *Ibidem.*
 Timon Alcibiadis crudelitatem notans, redeunt ad concione, ait: Macte virtute adoleſcens, auctoritate tua potentiam auge, magnam enim hinc Reip. perniciem augebis. *Plut.*
 Demosthenes audiens quorundam improbari tyrannidem: Rex, inquit, malus, & tyrannus, res est inimica bonis ciuibus, & legibus contraria. *Phavorinus.*
 Argeus, uti aliquando faciens per Siciliæ Selinuntem, cum in sepulchro quodam hoc elegiacum legisset:
 Hoste Selinuntis quicumque, tyrannida Mauors
 Extinxere, seras perdidit in foribus, &c.
 Iure peritissus, inquit, qui ardentem tyrannidem extinguere conati estis. Nam permittendum potius fuit totam cremari. *Plut. in apoph. Lacon.*
 Demochares, apud Athenienses cum decretum esse, ne Deme-

trij quædam epistolæ ad populum afferrentur, penitentia acti, auctores eius decreti in exilium uentur, vt ea omnia, quæ a Demetrio liberentur, infraque apud homines essent. Verum, Demetrius ad tyranni potentiam alludens: Infaniter (inquit) si hoc pacto infaneret. Etenim plurimum oblationes pretij ferebat scyphanta Stratoles. *Plutar. in apoph. 1110.*
 Xerxes Græciæ bellum inducturus: conuocato principibus, dixit: Ne viderem meo tantum consilio contraxi vos: cæterum memento, mihi parandum suadendum. Vox bis tyrannica: & quod periculum pro fito abuteretur, & quod negotium minus sua vitius cupiditate verius quam consilio suscipere. *Stob. ser. 47.*
 Aristippus, cum Dionysius exprobraret aulicæ tiltatis ab eo acceptisset. Verum ait, dixit: Si quis fuisset, non secus a tyrannide, quam a comitiis voluisset. *Stob. ser. 47.*
 Idem regnum a tyrannide tantum differre dicit. Reipublicæ statu, absque legibus, & libertate seruare. *Stob. ser. 47.*
 Himeræ. Dionysii tyranni mortem cum appetere, sola Himeræ multos Deos orabat, vt perites esset. Quod ubi resciuit tyrannus, rogatus ob causam Deos oraret, vt longam sibi largiretur illa: Puella cum esset, ait, grauemque tyrannidem occidi illum cupiebam. Eo mortuo, aliquando deum occupauit: et quoque mortem impericia tyrannide euenit. Te vero longe deteriorum nunciatum gitor, ne te absumpto deteriorum in locum tyrannidem diu incoletem nobiscum esse vitæ cupio. *Stob. ser. 21.*
 Phalaris dicere solebat: Ego qui expertus tyrannidi malum fuisse, quam præſſe. Subditus enim dicitur fecurus vnium tyrannum metu: tyrannus autem insidiantur, & illos, per quos seruat. *Stob. serm. 47.*
 Ptolemæus, cui cognomen fuit Philadelphus, tyrannide cum alia multa esse grauia, tum illud maxime eos occidere cogatur vitæ gratia. *Stob. ser. 47.*
 Anonymus quidam Bruti statue subscripsit, quod opera Bruti Tarquinius ex vrbe depulsa esset, subscripsit, aut hos versiculos:
 Brutus, quia reges eiecit, consul primus fuit.
 Hic quia consules eiecit, rex præſens fuit.
 Eras lib. 4. apoph.
 T. Quintus contra Philippum Macedonem colloquium venisset, & Philippus obſideri postulat. Romanos multi essent duces, ipse autem solus scito scommare illius tyrannidem taxans. Quæ ait, te solum effecit, quippe qui amicos & cognatos. *Plut.*
 M. Anthonis quum Rhodum insulam vi cepisset, salutare reuocaret dominus: Nec rex sum, inquit, regis ac Dominus antea dicit. *Plut. in ant.*
 Pompeius post prælium in Pharfalibus campis captum profugit, cumque e turri descendens eleuatum torum ab Aegypto rege missum, conuersus ad vrbanum alud, dixit, quam illum Sophoclem:
 Πόλις τῆς Ῥώμης οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς γῆς.
 Κίβητος ἴσθμῳ, καὶ ἰσθμῶς, καὶ γῆς.
 Quisquis tyranni ad reſta demigraverit,
 Fui seruus illi, liber est Senecæ.
 præſagisse videtur imminens exitium. Vbi enim dicitur pham, etus gladio, semel tantum emisit suspirium, pite præbuit se occidendum. *Plut. in apoph.*
 Nero, cum nihil flagitiorum sibi non permitteret, rum successu, dicebat neminem principum necesse & quantum sibi liceret. Verum qui hoc dixit, quid vicissim liceret populo in malum principem vrba.
 Anonymi, noctu quidam simulabant se lacere in ique vindicem. Vindex autem erat defectiois vrba. Et hoc ioco notabatur, iam non ferenda Cæſarum eius vrba.
 Nero, desperatis rebus noctu adit hospitia flagitiosus: quumq; fores omnium oculos repositum cubiculum, comperit & custodes distigisse, dicitur. Et amota veneni pyxide, quam in extremum calanum Mirmilonem nomine Spiculum re uisum, vel aliam manu periret: ac nemine reperi: Ergo egredior habeo, nec inimicum? Decretum erat, eam belluam per die immolare. *Suet.*
 Bruto Delmata à Tiberio interrogatus, cum de d. fecisset, & Romanis tantam cladem inuallisset

amicus esse vellet, de robore præcipitati sunt. Val. Max. lib. 6. 3. ex Plur.

P. Mutius Tribunus plebis tribunos collegas (suos) qui duce Spurio Cassio id egerant: vt magistratibus non subrogatis communis libertatis in dubium vocaretur, viuos cremavit: vnus tribunus eam poenam nouem collegis inferre ausus est, quam nouem tribuni ab vno collega exigere exhorruissent. Theat. Livius. fol. 3473.

Seiastus homo potens apud Tiberium Cæsarem & Iulium Cæsarum cum Druso aliquando aliam dedisset, eaq; de causa, & Drusum & ipsum Tiberium sibi magis oportunum fore: per quosdam ministros & uxorem Iuliam stupro sibi cognitam, venenum ei propinauit. Eum tandem Tiberius ad magnam auctoritatem euectum, desponsaque Iulia Drusi filia, curauit à Senatu capitis condemnandum: e-iusq; cadaueri per triduum proiecto vulgus insultauit: deinde in Tiberium proiecit. Zonaras.

¶ HIEROGLYPHICÆ

Hieroglyphicæ: Tyrannidis est hieroglyphicum, ob occultationem,

scilicet consiliorum quæ dissimulare potentiores benebent negotio. Pier. Val. lib. 20. pag. 190. D.
Quod si hominem Aegypti nuncupari sibi longè
Tyrenica in ciues dominatione venientem nocere
& locustam appingebant. Locustæ siquidem com-
tur exerceat in Polyposes, primaque inter eas ob-
lib. 27. p. 256. E.

¶ EMBLEMATA

In eum qui truculentia suorum petiti-

Emblema CLXVI. Andr. Alciati.

Delphinem inuitum me in litora compulsi

Exemplum insido quanti a periculis mari.

Nam si nec propriis Neptunus per casu aliam

Quis tunc homines nauibus esse periret

Vide, Regnum, Rex, Princeps, Magister

FINIS LIBRI DECIMIOCTAUI.

PC

POLYANTHE

POLY